

Vidres A La Sang, El Mes Dur Sempre Guanya

Aquest malson de crixer esgotadorament
dins d'un cos endurit
ple de bonys i d'arrugues, que cap pluja no estava.
Tants intils records, el vent, les coses tendres,
afeixuguen la sang.
I cruix a cada pas tota la baluerna,
al capdavall, el cos s'adaptar
al rectangle de fusta del tat.
Res no deforma tant com la vida mateixa